ឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ការចូលរៀនប្រកបដោយសមធម៌ : ម៉ាទ្រិកផែនការសកម្មភាពគោលនយោបាយទូទៅរបស់វិស័យអប់រំ

វិសាលភាពគោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រ	សកម្មភាព (នៅឆ្នាំ ២០០៦)	សកម្មភាព (នៅឆ្នាំ ២០០៨)	សកម្មភាព (នៅឆ្នាំ ២០១០)
ពង្រីកការចូលរៀនដោយសមធម៌សម្រាប់កុមារអាយុ ៥ ឆ្នាំ ដោយផ្តោតទៅលើឃុំ-សង្កាត់ដែលមានអត្រាចូលរៀនទាប និងអត្រាត្រួតថ្នាក់ខ្ពស់នៅបឋមសិក្សា ។ ធានាការចូលរៀនរបស់កុមារអាយុ ៦ ឆ្នាំនៅបឋមសិក្សា ដោយធ្វើជំរឿនប្រជាជនជាទៀងទាត់ និងដាក់ចេញក្រឹត្យ និង សេចក្តីណែនាំស្តីពីកុមារអាយុ ៦ ឆ្នាំត្រូវចូលរៀននៅបឋមសិក្សា ។	• ចេញក្រឹត្យ និងសេចក្តីណែនាំសម្រាប់កុមារអាយុ ៦ ឆ្នាំ ចូលរៀននៅបឋមសិក្សា ដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការពង្រីកការអប់រំកុមារតូចអាយុ ៥ ឆ្នាំ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញពីប្រសិទ្ធភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រការអប់រំកុមារតូច ។	• ធ្វើអង្កេតពីផលប៉ះពាល់ និងការអនុវត្តតាមក្រឹត្យថ្មីនៃយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំកុមារតូច ។
កាត់បន្ថយឧបសគ្គចំណាយរបស់មាតាបិតាសិស្ស (ដូចជា ចំណាយមិនផ្លូវការ) តាមរយៈការបង្កើនថវិកាសម្រាប់ដំណើរការសាលារៀន និងប្រាក់ខែរបស់គ្រូបង្រៀន ។		• លុបបំបាត់ការចំណាយមិនផ្លូវការនៅថ្នាក់ទី ១-៩ នៅទូទាំងប្រទេស ត្រឹមឆ្នាំ ២០០៨ ។ • ដាក់ចេញលិខិតបទដ្ឋាន និងសេចក្តីណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងកិច្ចបញ្ជិការគណនេយ្យនៃប្រាក់វិភាគទានពីមាតាបិតា ត្រឹមឆ្នាំ ២០០៨ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញថវិកាសម្រាប់បឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សា ឆ្នាំ ២០០៦ - ២០១០ ។
កាត់បន្ថយអត្រាត្រួតថ្នាក់ និងបោះបង់ការសិក្សានៅគ្រប់កំរិត ដោយផ្តល់អាទិភាពលើការកែលំអពីថ្នាក់ទី ១-៦ និង កម្មវិធីកាន់តែពាក់ព័ន្ធ ពង្រីកការបំប៉នសិស្សខ្សោយអោយកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សាជាមួយនឹងការវាយតម្លៃសិស្សតាមដំណាក់កាល និង ជាប្រចាំ និងការពិនិត្យតាមដានស្តង់ដា ។	• ដាក់ចេញសេចក្តីណែនាំ និងផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការចូលរៀនឡើងវិញរបស់សិស្សបោះបង់ការសិក្សាពីថ្នាក់ទី ៣-៩ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញការរីកចំរើននៃកម្មវិធីចូលរៀនឡើងវិញ ពីថ្នាក់ទី ៣-៩ ។	• សិក្សាផលប៉ះពាល់នៃកម្មវិធីចូលរៀនឡើងវិញ និងផលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ពង្រីកនិងកំនត់មុខសញ្ញានាពេលអនាគត ។
អោយមានការចូលពាក់ព័ន្ធកាន់តែច្រើនឡើងពីសំណាក់សហគមន៍/		• សិក្សាពីការចូលរួមរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-	

ឯកជននៅគ្រប់កំរិតសិក្សា ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងពីសារៈសំខាន់នៃការអប់រំ ព្រមទាំងបង្កើនតម្លាភាព និង គណនេយ្យភាពនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធ ។		សង្កាត់ និងសមាគមន៍មាតាបិតាសិស្ស នៅក្នុងសកម្មភាពរបស់សាលារៀន ។	
បន្តសាងសង់សាលារៀនថ្មី ឬផ្តល់សម្ភារូបវ័ន្តបន្ថែមដល់សាលាបឋមសិក្សាមិនគ្រប់កំរិតថ្នាក់ ព្រមទាំងផ្តល់អាគារសិក្សាអោយនៅជិតផ្ទះ ដើម្បីកាត់បន្ថយចំណាយផ្ទាល់ និងចំណាយឱកាសដល់គ្រួសារសិស្ស។	• រៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍសម្ភាររូបវ័ន្តសម្រាប់សាលាបឋមសិក្សា រួមទាំងសាលារៀនមិនគ្រប់កំរិតថ្នាក់ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញភាពគ្របដណ្តប់នៃសម្ភាររូបវ័ន្ត ។	• សិក្សាពីផលប៉ះពាល់នៃប្រសិទ្ធភាពការអភិវឌ្ឍសម្ភាររូបវ័ន្ត ។
បង្កើនការចូលរៀនរបស់សិស្សថ្នាក់ទី ៧-៩ តាមរយៈការសាងសង់សាលារៀនមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិនៅក្នុងតំបន់ទទួលសេវាមិនគ្រប់គ្រាន់ ។	• ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សម្ភាររូបវ័ន្តសម្រាប់ថ្នាក់ ទី ៧-៩ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញការរីកចម្រើននៃការពង្រីកថ្នាក់ទី ៧-៩ រួមទាំងការពិនិត្យឡើងវិញ លើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការសាងសង់ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញផលប៉ះពាល់នៃការពង្រីកថ្នាក់ទី ៧-៩ ។
បង្កើនចំនួនសិស្សចូលរៀននៅថ្នាក់ទី ១០-១២ តាមរយៈការសាងសង់វិទ្យាល័យថ្មីនៅតំបន់ដែលពុំទាន់មាន ។	• ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សម្ភាររូបវ័ន្តសម្រាប់ថ្នាក់ទី ១០-១២ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញការរីកចម្រើននៃការពង្រីកថ្នាក់ទី ១០-១២ រួមទាំងការពិនិត្យឡើងវិញលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការសាងសង់ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញផលប៉ះពាល់នៃការពង្រីកថ្នាក់ទី ១០-១២
ធានាការផ្តល់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ជួបការលំបាក ដោយជ្រើសរើសគរុនិស្សិតពីតំបន់ទាំងនោះ តាមរយៈលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជ្រើសរើសដោយឡែក និងជ្រើសរើសគ្រូដែលបានបណ្តុះបណ្តាលដោយ NGOs អោយទៅជាគ្រូមានក្របខណ្ឌស្ថវិការ ។ កែលំអប្រសិទ្ធភាពនៃការពង្រាយបុគ្គលិក ដោយផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តបន្ថែមទៀតដល់គ្រូដែលបង្រៀននៅតំបន់ជួបការលំបាក តំបន់ដាច់ស្រយាល ឬតំបន់ជនជាតិភាគតិច ។	• ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អនុវត្តការបង្រៀនថ្នាក់គួប និងយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗទៀតសម្រាប់តំបន់ជាប់ព្រំដែន តំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ជនជាតិភាគតិច ។ • ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការពង្រាយ និងការពង្រាយឡើងវិញ រួមបញ្ចូលទាំងការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តសមស្របដល់បុគ្គលិកបង្រៀន និងមិនបង្រៀនដល់សាលារៀនថ្មីៗដែលខ្វះបុគ្គលិក និងការចាប់ផ្តើមអនុវត្តការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ ។	• ពិនិត្យឡើងវិញការរីកចម្រើនយុទ្ធសាស្ត្រពង្រាយបុគ្គលិកក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ។	

ធានាផ្តល់ការអប់រំប្រកបដោយគុណភាពនៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ផ្អែកលើសិស្សពូកែ និងលទ្ធផលនៃការប្រលងថ្នាក់ជាតិថ្នាក់ទី ៩ ។			• ការពិនិត្យឡើងវិញពីផលប៉ះពាល់នៃការចូលរៀនក្រោយមធ្យមសិក្សា ។
បង្កើនចំនួនអាហារូបករណ៍សម្រាប់យុវជនមកពីគ្រួសារក្រីក្រ ពិសេសកុមារី ដើម្បីធានាលទ្ធភាពចូលរៀននៅបឋមសិក្សាមធ្យមសិក្សា និងក្រោយមធ្យមសិក្សា និងការចាប់ផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធីគាំទ្រសិស្សពូកែសម្រាប់សិស្សក្រោយកំរិតអប់រំមូលដ្ឋាន មកពីគ្រួសារក្រីក្រ កុមារី និងក្រុមជនជាតិភាគតិច និងក្រុមជនជួបការលំបាកផ្សេងៗ ។ ធានាកំណត់អោយបានលើមុខសញ្ញាសិស្សបឋមសិក្សាក្រីក្រសម្រាប់កម្មវិធីផ្តល់អាហារូបត្ថម្ភ និង កម្មវិធីលើកទឹកចិត្តសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី ៧-៩ ។	• ការឯកភាពរបស់ MoEYS/MoEF ស្តីពីការចូលរួមវិភាគទាននៃរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់ថ្នាក់ទី ១-១២ ។ • របាយការណ៍ស្តីពីចំនួនថវិកាដែលបានផ្តល់ដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងចំនួននិស្សិតឧត្តមសិក្សាមិនបង់ថ្លៃ ។	• ការពង្រីកកម្មវិធីសម្រាប់សិស្សមធ្យមសិក្សា និង ក្រោយមធ្យមសិក្សា ។	• ការសិក្សាពីផលប៉ះពាល់របស់កម្មវិធីចូលរៀនរបស់និស្សិតតាមសន្ទស្សន៍នៃភាពក្រីក្រ/យេនឌ័រ ។
ពង្រីកការផ្តល់ការអប់រំឧត្តមសិក្សាប្រកបដោយគុណភាព និង សមធម៌ តាមរយៈការលើកកំពស់ភាពជាដៃគូ រវាងសាធារណៈ និង ឯកជន តាមរយៈកំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុ និងគ្រឹះស្ថានសិក្សា ដែលបង្កអោយកាន់តែមានស្វ័យភាពប្រត្តិបត្តិ និងសិទ្ធិបង្កើតប្រាក់ចំណូលសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ។		• ផែនការសម្រាប់ពង្រីកគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាតាមដំណាក់កាល ។ • ប្រែក្លាយគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាសាធារណៈទាំងអស់ទៅជាគ្រឹះស្ថានរដ្ឋបាលសាធាណៈនៅឆ្នាំ ២០០៨ ។	• សិក្សាពីផលប៉ះពាល់នៃកម្មវិធីពង្រីកគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សារួមទាំងការពង្រីកគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង ។
ការពង្រីកភាពជាដៃគូរវាងសាធារណៈ/អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល/សហគមន៍ លើការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធនៅតំបន់ជាប់ព្រំដែន និងតំបន់ដាច់ស្រយាល ព្រមទាំងការបង្កើនការផ្តល់ជំនាញ និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៅតាមមូលដ្ឋាន/ជំនាញវិជ្ជាជីវៈដែលចាំបាច់ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការសង្គម និងទីផ្សារពលកម្ម ។		• ការពិនិត្យឡើងវិញពីការវិវត្តនៃការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដល់យុវជន ។ • ការពិនិត្យឡើងវិញពីការវិវត្តនៃកម្មវិធីអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ។	• ការសិក្សាពីផលប៉ះពាល់ទៅលើកម្មវិធីអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ។